

„Vypadá to jako mince, kterou někdo okousal kolem dokola,“ zažertovala Biggi.

Luk vytáhl z kapsy lupu a začal pečlivě zkoumat předmět. Kolečko bylo o něco silnější, než

bývají mince, a mělo zubaté okraje. Z jeho středu hledělo na Tygry velké oko umělecky vyryté do kovu.

Mezitím se vrátil Patrik, protože beztak nemohl s lodí ještě nic udělat. Zatímco kamarádi bezradně dumali nad účelem kovového kolečka, Patrik měl okamžitě jasno. Luk s Biggi s ním souhlasili.

„Jak se to sem ale mohlo dostat?“ přemítal Luk nahlas.

Biggi se otočila ke vchodu do jeskyně. „Musel to ztratit někdo, kdo tu byl před námi.“

Patrik beze slova ukázal na zem, kde se v písku rýsovala řada otisků bot směřujících hlouběji do jeskyně. Vedle nich objevili ještě druhé stopy, které vedly naopak ven z jeskyně. Vypadaly ovšem jinak než ty první.

Biggi k nim poklekla a začala je porovnávat. „Rozhodně jsou to stejné boty,“ konstatovala. „A přece jsou stopy, které vedou ven, jiné. Jsou mělčí, ne tak hluboké.“ Vzhledla ke kamarádům. Luk si sundal brýle a jako vždy, když byl nervózní, si je zamyšleně leštil cípem trička.